

Nas zloweznych zischi jo Won sa droschych zaržak, ač my Sogo; pscheto sa Nogo su woni jano tšich-
zaseža slabernikow dali, Won pač sa te zloweki
šwoju kšchej (Zach. 11. 12). Won wě nejepej,
kač žurne my Somu šmy pschischli; my šmy Sogo
žurne myto. Ta myšl nepschize s'našcheje hu-
tšchobu, ale pschewozijo nas we žaloseži a wjašelu.
We tužyzu nas troschtujo, a we wjašelu nas goni
a wabi k'chwalobnym kjarližam. Těte te sbožne na
něbju nespriwaju hynazej ač my: zesež a chwalba
a žel buži tomu Saagnešchu, kotrež saršane jo. Tak
žo jano jaden glos psches tu s'romazinu tych wě-
režnych how na sejmi a psches tu maň tych šwětych
na něbju! Něby wono hopaki bylo, gab my how
jano wot Sogo kšchabnosceži přatkowali, kotruž
my nemižimy; a na něbju, žož woni wiže Sogo
kšchabnoscež nepschestawajuzy, Sogo zesežili ač to
Saagne saršane bžes wiimy? By še myšlik, až sa
nas to še wěseže tel goži, kenž my how we šcha-
kej nusy a staroseži chojžimy, kenž my šmy grěchne
a brašchne stwořby, kotrež tomu Wimožnikoju gor
małko zeseži hopokažomy. To sa take stwořby a
chude dušche jo wono notne a hužytne, až šebe
Jesusa předkstawjaju, kač won chožascho we šchěle,
we namoży a šlaboseži, kačiz Won běšcho we šmirt-
nej nusy a kšchawnem šnoju. To jo ta welika wěz,
na kotrejž my hobstojimy: Sogo šmertsch sa po-
wědasch tak dlužno, až Won pschizo. Psches
niž namžomy Sogo wězej zesežisch, ako až hutscho-
bu, dušchu a šche žlonki k'tomu powdajomy a hopru-
jomy, ab Sogo hutschobu šwjašelili, a tu žiwnu
powěsež Sogo narodu a šmertschi šchyknym ludam,